

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 22Csp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120429462
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Mičeková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6120429462.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Mičekovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: T. M., W.. X.XX.XXXX, F. M. XXX, o zaplatenie 2.028,28 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica postúpenou tunajšiemu súdu dňa 3.3.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.028,28 Eur pozostávajúcu z istiny vo výške 1.539,87 Eur, riadneho úroku vo výške 411,64 Eur, z úroku z omeškania vo výške 43,45 Eur a z poplatkov vo výške 33,32 eur. Zároveň žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.539,87 Eur od 25.6.2019 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 25.04.2017 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 6.3.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4.3.2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2 028,28 EUR, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná

bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonal žiadnu úhradu. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.7.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si v konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.6.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 10.12.2020 platobný rozkaz sp.zn. 19Up/2078/2020, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva ani sčasti a to z nasledovných dôvodov. Žalovaný v odpore citoval ust. § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP, § 153 ods. 1 CSP, 141 ods. 2 CSP, 294 CSP a § 15 ods. 1 zák.č. 307/2016 o upomínacom konaní a uviedol, že zo žaloby sa dozvedá o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere na diaľku s dátumom 25.4.2017 a s označením 5128646161. Zo žaloby sa nedozvedá také kľúčové skutočnosti, ako koľko veriteľ žalovanému mal na základe zmluvy poskytnúť a koľko reálne poskytol. Nedozvedá sa ani ďalšie veci, a to ani z priložených dôkazov. Očakáva, že po podaní odporu žalobca tieto skutočnosti doplní a že viaceré dôkazy ani nebude schopný doplniť. Už v odpore ale žalovaný vyslovuje presvedčenie, že pôjde o nedovolenú zmenu žaloby subjektom odborne dobre podkutým a prostredníctvom skúseného advokáta. Preto by už súd na žiadne ďalšie tvrdenia ani dôkazy zo strany žalobcu okrem tých, ktoré sú v žalobe a jej prílohách, nemal prihliadať. Žalovaný ďalej namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Predovšetkým sa dosť ťažko hľadá v zmluvných dokumentoch dohoda o možnosti veriteľa uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Čisto z procesného hľadiska nie je povinnosťou žalovaného také zmluvné ustanovenie hľadať, ale s ohľadom na značný rozsah dokumentov je povinnosťou žalobcu také ustanovenie v žalobe označiť. Ak by aj veriteľ mal s dlžníkom dohodu o možnosti uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, neuplatnil si toto právo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súčasťou podania žalobcu nie je ani tvrdenie o výzve na omeškanie s upozornením na možnosť zosplatnenia, ani taká výzva. Z procesného hľadiska to znamená, že takej výzvy niet. Žalovaný tiež popiera, že by takej výzvy bolo. Celkom presne sa dozvedá o dátume zosplatnenia úveru. Chýba však akýkoľvek dôkaz čo i len o odoslaní listiny o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanému. Bez odoslania niet doručenia. Výslovne teda popiera, že by o takom niečom vedel. Za týchto okolností je neplatné zosplatnenie úveru aj postúpenie pohľadávky. Žalovaný poukázal na judikát R 60/2018. Zároveň žalovaný uviedol, že zo žaloby nevyplyva napríklad o aké v konaní uplatnené neuhradené poplatky vo výške 33,32 Eur ide. Žalovaný navrhol v prípade, ak žalobca nepodá návrh na pokračovanie v konaní, aby súd v súlade s § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. rozhodol o náhrade trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný neuviedol a nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by podoprel svoje tvrdenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nijakým spôsobom neopiera napadnuté tvrdenia o dôkazy, ktoré by preukázali takéto tvrdenia a takéto tvrdenie nie je popretie, ale iba konštatovanie, ktoré sa nezakladá na žiadnych protiargumentoch. K odporu žalovaného ďalej žalobca uviedol, že žalovaný čerpal úver vo výške 1.700,- Eur, ktorý sa zaviazal v zmysle Zmluvy o splátkovom úvere splácať v pravidelných predpísaných splátkach po 52,95,- Eur mesačne a to vždy k 16. dňu v mesiaci počnúc predpísanou splátkou 16.6.2017 a konečnou splatnosťou 16.5.2021. V zmysle Zmluvy o splátkovom úvere sa zmluvné strany dohodli na výške úrokovej sadzby riadneho úroku vo výške 17,90 %. Ku dňu postúpenia pohľadávky vykonal žalovaný úhrady na úver v celkovej výške 368,32 Eur, a to nasledovne: dňa 19.6.2017 - 50,62 Eur, dňa 19.6.2017 - 2,33 Eur, dňa 16.7.2017 - 0,21 Eur, dňa 21.7.2017 - 50,41 Eur, dňa 21.7.2017 - 2,33 Eur, dňa 11.10.2017 - 52,95 Eur, dňa 16.10.2017 - 52,95 Eur, dňa 16.11.2017 - 52,95 Eur, dňa 18.12.2017 - 52,95 Eur, dňa 31.12.2017 - 1,15 Eur, dňa 26.1.2018 - 50,62 Eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 160,13 Eur, na riadny úrok suma vo výške 203,53 Eur, na poplatky suma vo výške 4,66 Eur a na úrok z omeškania suma vo výške 1,15 Eur. Po postúpení pohľadávky žalobca neeviduje žiadnu úhradu žalovaného a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 1.539,87 Eur. Žalovanému boli v zmysle Zmluvy vyúčtované riadne úroky v celkovej výške 615,17 Eur, ktoré sú v platobnej histórii označené ako „Splátka úveru - riadny úrok“ a „Splátka úveru - ODR“. Z úhrad žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 203,53 Eur. Na riadnom úroku tak zostala neuhradená suma vo výške 411,64 Eur. Žalovanému boli v zmysle Zmluvy vyúčtované poplatky za poistenie a v zmysle predloženého sadzovníka poplatkov poplatky za upomienky v celkovej výške 37,98 Eur, ktoré sú v platobnej histórii označené ako „Splátka úveru - poplatok“. Z úhrad žalovaného bola

na poplatky započítaná suma vo výške 4,66 Eur. Na poplatkoch tak zostala neuhradená suma vo výške 33,32 Eur. Žalovanému boli v zmysle Zmluvy vyúčtované úroky z omeškania v celkovej výške 44,60 Eur, ktoré sú v platobnej histórii označené ako „Splátka úveru - úrok z omeškania zmluvný“ + „Splátka úveru - ODS“ + „Splátka úveru - ODT“. Z úhrad žalovaného bola na úroku z omeškania započítaná suma vo výške 1,15 Eur. Na úroku z omeškania tak zostala neuhradená suma vo výške 43,45 Eur. Žalobca si tak na základe vyššie uvedeného uplatňuje v tomto konaní sumu v celkovej výške 2.028,28 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.539,87 Eur, z riadneho úroku vo výške 411,64 Eur, z poplatkov vo výške 33,32 Eur a z úroku z omeškania vo výške 43,45 Eur.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý namietol absenciu aktívnej vecnej legitímácie, pretože veriteľ (banka) neplatne postúpila pohľadávku na žalobcu. Pochybenie veriteľa začalo nerešpektovaním postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri uplatňovaní práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca síce predložil výzvu, ktorá zodpovedá požiadavke podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepredložil však žiaden dôkaz o odoslaní takej výzvy, tým menej o jej doručení. Podľa predloženého dôkazu veriteľ takú výzvu vystavil dňa 1.2.2019. S najväčšou pravdepodobnosťou ju však neodoslal. Žalovaný ďalej uviedol, že argumentáciu žalobcu o neuvedení tvrdení, neoznačení dôkazov a o neúčinnom popretí skutkových tvrdení považuje za neopodstatnenú. V zásade platí, že povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť má žalobca. Je to teda žalobca, kto mal prísť s úplnými skutkovými tvrdeniami a ktorý mal označiť všetky dôkazy. Žalovaný kvalifikovane namietol nedostatok vecnej legitímácie žalobcu. Nebolo potrebné čokoľvek tvrdiť vo vzťahu k výzve pred zosplatením alebo akékoľvek tvrdenie k tomuto kľúčovému dôkazu popierať. Samotný žalobca k tomuto dôkazu nepriniesol žiadne tvrdenie, nie je teda čo popierať. Taktiež nemôže žalobca vyžadovať od žalovaného, aby dokázal, že niekto niečo nevykonal (opomenul; v tomto prípade ide o opomenutie odoslania uvedenej výzvy). Ak tvrdí, že veriteľ zosplatinil úver a aj to dokazuje listinami, chýba tvrdenie o práve veriteľa takto konať. Nie je povinnosťou žalovanej strany kompenzovať nedostatočnú procesnú aktivitu žalobcu. Žalovaný uviedol, že bankový úver má konečnú dobu splatnosti 16. 5. 2021, k postúpeniu práv z neho však došlo už 24.6.2019. Ide o neplatné postúpenie pohľadávky (§ 39 Občianskeho zákonníka), pretože došlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Žalobca vo vyjadrení doručenému súdu dňa 1.6.2021 uviedol, že ďalšie tvrdenia doplnené žalobcom predstavujú len ozrejmienie a priblíženie pôvodne uvedených skutkových tvrdení, vyplývajú z potreby žalobcu reagovať na námietky žalovaného a nie je možné ich považovať za zmenu žaloby. Podľa súdnej praxe nejde o zmenu žaloby v zmysle ust. § 139 a nasl. CSP, ak žalobca po začatí konania ním uvádzané skutočnosti v návrhu na začatie konania doplní o ďalšie skutočnosti, ktorými odôvodňuje ním uplatnený nárok (R 38/1999). Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5CoCsp/25/2020 zo dňa 25.11.2020.

Žalobca uviedol, že v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sú prílohou žaloby, banka je oprávnená: „vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti“. K námietke žalovaného, že veriteľ nedodrжал postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že predkladá podací hárok preukazujúci odoslanie Výzvy zo dňa 1.2.2019, ktorou bol žalovaný upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodrжал všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 1.2.2019, ku ktorej žalobca predložil podací hárok preukazujúci jej odoslanie, výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 6.3.2019, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručanky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému a výzvou zo dňa 26.3.2019, ku ktorej žalobca predložil podací hárok preukazujúci jej odoslanie. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 26.3.2019, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 6.3.2019, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručanky. Žalobca poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/31/2020 z 25.02.2021: „Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi

(dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti...

7. Vo vyjadrení zo dňa 2.6.2021 žalobca bližšie špecifikoval pohľadávku, ktorá je predmetom žaloby.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 9.6.2021. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, právny zástupca žalovaného ani žalovaný. Právny zástupca žalovaného mal vykázané doručenie predvolania dňom 30.5.2021. Súd v súlade s § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) vec pojednal na pojednávaní bez ich prítomnosti.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava žaloby v celom rozsahu. Upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že v rámci vyjadrení predložil výzvy zo strany banky adresované dlžníkovi, ku ktorým pripojil podacie hácky, preukazujúce, že predmetné výzvy sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Zároveň je žalobca toho názoru, že samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré bolo aj preukázateľne doručené, predstavuje kvalifikovanú výzvu v zmysle zákona o bankách ako aj v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak isto preukázal omeškanie dlžníka za obdobie dlhšie ako 3 mesiace pred vyhlásením splatnosti a teda je toho názoru, že dostatočným spôsobom preukázal aktívnu legitimáciu v tomto konaní. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd rozhodol v zmysle petitu.

10. Súd sa oboznámil so žalobou, odporom žalovaného, vyjadreniami strán sporu a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 25.4.2017, splátkovým kalendárom, výzvou zo dňa 1.2.2019 a zo dňa 26.3.2019, podacím háčkom zo dňa 4.2.2019, zo dňa 28.3.2019, zo dňa 2.7.2019 a zo dňa 29.10.2020, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 6.3.2019, doručenkou zo dňa 11.3.2019, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.6.2019, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov, sadzovníkom Slovenskej sporiteľne, číslom spisu: XXXXXXXX, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2019, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 28.10.2020, prehľadom transakcií a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 25.4.2017 zmluvu o splátkovom úvere na diaľku, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebný úver na čokoľvek, ktorý bol žalovaný ako dlžník povinný za podmienok dohodnutých v zmluve vrátiť. Úver mal žalovaný splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 52,95 Eur. Splatnosť prvej splátky bola určená dňom 16.6.2017, periodicita splátok mesačne k 16. dňu v kalendárnom mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 16.5.2021.

12. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním pohľadávky, a preto právny predchodca žalobcu žalovaného výzvou zo dňa 1.2.2019 vyzval na uhradenie dlžnej čiastky, ktorá bola k 1.2.2019 vo výške 682,06 Eur, a to najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. K predmetnej výzve žalobca predložil podací hárok zo dňa 4.2.2019. Zároveň z výzvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovaného upozornil, že v prípade ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Oznámením zo dňa 6.3.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 4.3.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zároveň predmetným oznámením právny predchodca žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky do 15 dní. K oznámeniu žalobca predložil doručenkou zo dňa 11.3.2019. Podľa čl. 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, ak je Klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace. Následne výzvou zo dňa 26.3.2019 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v prípade ak tak žalovaný neurobí, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. K uvedenej výzve žalobca predložil podací hárok zo dňa 28.3.2019. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom dňa 24.6.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaného na žalobcu. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 29.6.2019, ku ktorému žalobca priložil podací hárok zo dňa 2.7.2019.

13. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

14. Podľa § 497 zák.č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 2 písm. a), c) d) a e) zák.č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

16. Podľa § 52 ods. 1, ods.2. ods.3 a ods.4 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523565'&ucin-k-dni='31.12.2015'> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že predmetný vzťah je spotrebiteľskou zmluvou, pretože právny predchodca žalobcu zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval v nej ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ.

26. Žalovaný v konaní namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

27. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

28. V súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie pohľadávky banky sa vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok - písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky (porov. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.3.2018, sp.zn. 7Cdo 26/2017). Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho splatného peňažného záväzku voči banke a tiež, že klient pred postúpením pohľadávky bol v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimitácie postupníka.

29. V prejednávanej spore žalobca síce po tom ako žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu predložil podacie hárky k výzvam zo dňa 1.2.2019 a zo dňa 26.3.2019, avšak súd má za to, že predložením predmetných podacích hárkov žalobca nepreukázal, že predmetné výzvy boli skutočne doručené, resp. sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, pričom dôkazné bremeno v danom prípade spočívalo na žalobcovi, keďže žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu práve z dôvodu nedoručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade sporu o doručenie písomnosti je preto na odosielateľovi, resp. jeho právnom nástupcovi, aby preukázal, že zásielka bola adresátovi, v tomto prípade žalovanému doručená, resp. sa dostala do jeho dispozičnej sféry. Je teda iba na odosielateľovi, aby zásielku doručoval adresátovi tak, aby vedel relevantne preukázať jej doručenie, resp. to, že adresát mal možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, pričom toto ustanovenie je nutné vykladať tak, že hmotnoprávny úkon je neprítomnej osobe doručený, ak sa dostane do sféry dispozície tejto osoby, t.j. v okamihu keď má daná osoba konkrétnu možnosť zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania, že žalovanému skutočne predmetné výzvy doručil, teda, že žalovaný mal možnosť sa s nimi oboznámiť, a teda ho žalobca riadne v súlade so zákonom vyzval k splneniu jeho splatného peňažného záväzku a v prípade výzvy zo dňa 1.2.2019, že si žalobca splnil povinnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020, sp.zn. 5Cdo/36/2020.

30. Žalobca uviedol, že za kvalifikovanú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať nielen výzvu zo dňa 26.3.2019, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 6.3.2019, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 12CoCsp/31/2020 zo dňa 25.2.2021, podľa ktorého ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani jej žiadne obsahové náležitosti. V prípade ak by aj súd pripustil túto námietku žalobcu, že aj samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, (keďže toto preukázateľne obsahuje výzvu na zaplatenie splatného dlhu), je možné považovať za výzvu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd má za to, že žalobca nie je v prejednávanej veci aktívne vecne legitímovaný a to z nasledovného dôvodu.

31. V súlade s cit. ust. § 92 ods.8 Zákona o bankách, na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky, t.j. v prípade ak by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Zároveň aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať zákonný postup uvedený v ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. To znamená, že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) upozornil spotrebiteľa (žalovaného) na možnosť zosplatnenia postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ v danom prípade však nepreukázal, že výzvu zo dňa 1.2.2019 (výzvu urobenú v súlade s ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka), ktorá je adresovaná žalovanému a ktorou upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu aj doručil žalovanému, resp. nepreukázal, že sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Predloženie podacieho hárku nepreukazuje doručenie tejto výzvy žalovanému a nepreukazuje ani to, že sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného, v súvislosti s čím súd odkazuje na bod 29. odôvodnenia tohto rozsudku.

32. Vzhľadom k uvedenému v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Keďže ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca, ktorý svoje právo opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky, nebol teda aktívne legitímovaný. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

33. Pre úplnosť súd uvádza, že čo sa týka argumentácie žalobcu, že oznámenie o mimoriadnej splatnosti zo dňa 6.3.2019 je možné považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s touto sa súd nestotožňuje a považuje ju za účelovú, keďže žalobca je schopný preukázať iba doručenie oznámenia o mimoriadnej splatnosti. Z citovaných ustanovení § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka jasne

vyplýva, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí predchádzať mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy a že dlžníkovi musí byť vo výzve daná lehota 15 dní a až potom je možné úver zosplatniť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že oznámenie o mimoriadnej splatnosti urobené podľa § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné stotožniť s výzvou podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal právo na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.